

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szent-Miklós-utca 791. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A ref. főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

A hirdetési díjak előre fizetendők.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szombán és szombaton egy egész ivon.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás.

„Székely Hirlap“

politikai, társadalmi és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet“ közlönye.

1874. évi okt.—decz. negyedévi folyamára.

Előfizetési díj:

Okt.—decz. három hóra 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzeket kérjük postautalvánnyal Maros-Vásárhelyre az ev. ref. főtanodai könyvnyomdába, a „Székely Hirlap“ kiadóhivatalának küldeni.

A lap kiadását f. évi július 1-én kezdve, helyi ref. főtanodai könyvnyomdász Imreh Sándor vette át, kihez az előfizetési pénzeket kívül a felszólamlások és a lapba beiktatandó hirdetmények is küldendők.

M.-Vásárhely, 1874. szept. 25-én.

Határozottság tetteinkben. Ez az, a mi fölmeleg; ez az, a mi akarunk külsőitését sikerre vezet. A határozottság azonban azon biztos meggyőződés kifolyása, mely az elmélettel kapcsolatos gyakorlat alapján származik. E két tényező együttes összműködése képes megadni azon szilárdságot, azon hatalmas erőt, mely biztosságának érzetében önmagának érvényt emelni tud. S ha ily gondolattal tekintünk végig hazánk kezdetleges viszonyain; ha fölmerül olykor a végrehajtó hatalom azon látszólagos hiánya, mely az erélyt nélkülözni kénytelen: ezt nem az akarat, hanem azon biztosság hiányának kell tartanunk, mely az egyedüli elmélet szüleménye.

Ha végig tekintünk azon iszonyu tömkeleg, mely igazságszolgáltatásunk terén oly homályba burkoltnak tűnik fel; ha megnézzük nemzetgazdasági viszonyaink kellemetlen helyzetét, mely annak jövedelmezőtlen állapotában rejlik; vagy tekintünk oly sokféleképen forgatott népnevelési intézményeinkre és közigazgatásunkra: mindenben csak egy hiány mutatkozik: a határozottság, a biztosság hiánya.

S ez a dolog természetes rendjéből következik. A benuit állapotból fölszabadított nemzet kormányfőit nem vádolhatjuk a mulasztással. Kettős út állott előttük: a nép fejlettségéhez és viszonyaihoz mért fokozatos haladás, de egyszerűsmind a mivelt kor igényeinek figyelembe tartása. Óriási erőre volt szükség. Voltak és vannak

egyének, kik ezzel megküzdöttek s ma is küzdenek. A nép bizalma, a nép becsülése lelkesíti pályáikon. De a helyzet nehéz, az eredmény csekély!

Majd minden intézkedésben látszik a szabad szellem működése és azon cél, mely a kor színvonalára törekvésben áll; de másfelől ott rejlik azon specialis jelleg, mely új életünk kezdetlegességének világos kinyomata.

E kettős irány egyenlőtlen keresztülviteléből foly aztán az, hogy az intézkedések legnagyobb része rövid idő múlva inpracticusnak tűnik fel s új alapon kell az építést kezdeni. Ez tehát főoka összes zilált állapotunk- és lassu haladásunknak, melyet csak fejlettebb állapotban és úgy távolíthatunk el, ha főleg a szakértők valódi s gyakorlati szakismeretre tesznek szert, hogy így az, mi kezdeményezésük tárgyát képezi, biztos meggyőződésből származzék, s ez által az a végrehajtásnál bírja a kellő határozottságot, s erélylyel tudja böles intézményeit az állam javára érvényesíteni.

— * —

A m. kir. igazságügyminiszter az ös. e. f. kir. törvényszékhez és telekkönyvi hatósággal fölruházott kir. járásbírókhoz következő körrendeletet intézte: A m. kir. pénzügyminiszterium értesítése szerint a kir. törvényszékek és telekkönyvi hatósággal felruházott járásbírók, az ingatlanok iránt kötött jogügyletekről rendszerint csak akkor értesítik az illetékszabási hivatalokat, midőn egyúttal a telekkönyvezés is elrendeltetett; ellenben, ha a telekkönyvi átírást alaki, vagy egyéb hiányok miatt megtagadni kényszerülnek, a jogügyletnek illetékszabás céljából való közlése is elmarad. Miután ezen eljárás az illetékszabás késleltetése miatt az államkincstár károsodását vonja maga után, hivatkozással a törvényesített illetékszabályok 76., 78. és 79. §§-aira és utalással a 146. és 248. §§-ban megállapított felelősségre; útasítom a (ezimet), hogy az ingatlanok tulajdonjogának, vagy haszonélvezetének átruházását tartalmazó jogügyletekről, tekintet nélkül arra, vajjon a telekkönyvi bejegyzés föltételei fennforognak-e, vagy sem? az okirat másolatának s a telekkönyvi bennhagyó, vagy megtagadó végzésnek áttétele mellett, az illetékszabási hivatalokat mindenkor értesítsék.

Budapest, 1874. évi szept. hó 17-én.

Dr. Panler Tivadar, s. k.

Az általános törvényszéki szünet kérdéséhez. Az igazságügyminiszter az ország összes törvényszékeihez azt a kérdést intézte: nem volna-e kívánatosabb és célszerűbb a bírának jelenleg fennálló szabadságolási rendszere helyébe a nyár bizonyos idején át általános törvényszéki szünetet léptetni életbe. E kérdés tárgyalására a pesti kir. törvényszék Sárkány József elnöke alatt teljes tanácsulást tartott. Hosszabb megvitatás után a főkérdés szavazás útján döntetett el; míg a miniszteri leiratnak terv kivételére vonatkozó részletei egy bizottságra hagytak. A törvényszéki szünet kívánatosnak és kivihetőnek mondatott; a fenytőtörvényszékre nézve azonban a szavazatok egyformán megoszlottak, s az. elnök véleménye úgy dönté el a határozatot, hogy a fenytő osztálynál a törvényszéki szünet nem ajánlható.

Jogi szemle.

Törvényszéki csarnok.

Farkas Béni s társainak rablógylkosság, tolvajság s több más büntetteiben, 1874. szept. 21-én kezdetét vett végtárgyalás folytatása.

A végtárgyalás folytatatik 22-én d. e. 10 órakor.

A mai napra kitűzött tény az Újnémetiben Szász Sámuel kárára elkövetett rablógylkosság.

Vádlottak padján ül: Farkas Béni, Krochmanlich Herman, Róth János, Koppel Schmied Cheim és Schnitz Márkusné;

mint védő-ügyvédek vannak jelen: Szentmiklósy K., Kuti A., Szabó J., Dieső J. és Blumenfeld József.

Az eset érdekességénél fogva még a tegnapián is nagyobb közönség jelent meg.

A fennebb jelzett rablógylkosság tényállása rövidben következő:

Farkas B., Krochmanlich H., Octáva F., Grünberger Sámuel és egy magyarországi fiatal barna zsidó; 1867-ben az izraeliták sátoros nagy ünnepét, itt M.-Vásárhelyen a „Fehér bárány“ című vendéglőben töltötték, mely alkalommal ők több gonosz tervet forraltak.

Az ünnepek végével Jutkovich H. is megérkezett, s hogy tervüket célszerűbben s gyorsabban hajthassák végre: Farkas B. és Jutkovich a Mezősegről, Egerbegy községéből, egy pár lovat loptak s azokat ide Maros-Vásárhelyre szállíták.

Említett év október 22-én este innen Kolozsvárnak indultak, s Kolozsváron keresztül Nagybánya felé Szathmárnémetibe mentek, azon szándékkal, hogy Újnémeti községében ottani gazdag birtokos Szász Sámuelnél tolvajságot, rablást, avagy rablógylkosságot kövessenek el.

Október 29-én Szathmára érve, Grünberger Samu s az ismeretlen magyarországi fiatal zsidó a város fogadójában elmaradván, a többiek innen a nem távol levő Beregszász községébe, az ott épen akkor tartott országos vásárra rándultak, s innen visszatérve Vári községébe — miután innen ismét egy pár lovat szereztek. — Koppel Schmied Cheimot is maguk mellé véve Szathmára tértek vissza, s miután itt maradt két társukat föl nem lették, ott nem sokat szemetezve Erdőd és Gyöngyön keresztül Alsó-Szoporon állapodtak meg, hol a találkozási tervet s a merénylet részleteit megbeszélve, november 4-én az egész nyolcz főből álló társaság az újnémeti réten találkozott.

Ezen réten megállapodva, közülök három, élükön Farkas Bénnel, este felé be a faluba indult kémiszemlére, de Szász Samu udvarában még ekkor világosságot és egy nőszemélyt vevén észre, csakhamar visszatértek a réten várakozó társaikhoz.

Kövés idő múlva ismét megindult a kémcsapat Szász udvarházához, ekkor látták az épen Nagy-Károlyból a vásárból visszatérő házigazdát, ki lefekvéshez készült, s fedezték fel, hogy az istálló előtt egy férfi cseléd is alszik.

Tervüket valószínűleg már ez alkalommal végrehajtják, azonban az úton valami marhák közeledését vevén észre, a jó madarak egy része — köztük Krochmanlich és Róth J. egy átellenben nem messzi eső sikátor gyepek árkába vonták meg magukat, s mivel az ökröket hajtó béres itatás végett épen azon sikátoron haladott ki, hol ők elrejtözve voltak; de másfelől, mivel e közben az idő is előre haladt, a tény elkövetését másnapra halaszták s Alsó-Szopor községébe tértek vissza.

Másnap, azaz: november 5-én késő este ismét megjelent a társaság két szekérrel — egy hármassal és egyfogatú — az újméleti réten, s Farkas Samut a szekerek mellett hagyva, heten a Szász Sámuel udvarába mentek, hol ez alkalommal semmi neszt sem volt észlelhető.

Farkas Béni, Jutkovich és az egész vizsgálat rendjén ismeretlen maradott fiatal barna zsidó, a kapu mellett fekvő kis cselédház ajtaja és ablaka mellé állottak; Béni balta, Jutkovichnál pisztoly és a fiatal zsidónál kétszövényű rövid fegyver volt; az istálló ajtajánál alvó cseléd mellé Coppel Cheim állott, ki szintén fejszével volt ellátva; Róth Jákob egy egyesövényű fegyverrel a telek hátsó, a kert felőli részére állítottatott, a pisztolyokkal fölfegyverzett Octava és Krochmanlich pedig az udvarház ajtajának tartottak.

Az ajtóra érve Octava azt tolvajkulcsal próbálta kinyitni, s miután az ajtó éji zárral belülről volt bezárva, ez akadály Bónivel, a vezérrel, azonnal közöltetett, ki a fiatal barna zsidóval ott teremve, s benne a házban gyertyavilágot szemlélvén, a betörést azonnal eszközölték, s miután az ajtó a kemény feszítésnek engedett, betörték s őket az előszobába juttatá, hol Krochmanlich a nála levő tolvajlámpát meggyújtja s a balra eső ajtónak tart, s miután belülről ez is zárva volt, s azt belülről a háziúr kétszövényű erővel vállával tartotta; a nagy erőnek ez is engedve, befeszült.

Szász Sámuel a reányomott ajtó alól menekülni akart ugyan, de Béni — ki az ajtófeszítésnél baltáját elszalasztotta — a Róth fegyverét ragadja el s azzal a menekülőnek fejére olyat ütött, hogy az azonnal szörnyet halt.

E közben a belsőbb szobák egyikében aludott főzőné is fölriadott s az udvar felőli ablakon kísértett menekülni; de miután innen a kívül álló ismeretlen barna zsidó által visszariasztatik, s Octava ezt is kivonzolja s Béni az ismét kezéhez kerített baltával ezt is elnémitja s a hulla a háziúré mellé helyeztetvén, mindkettő a sarkából kiverő ajtóval terítettett be.

A gyilkosságnak még itt ekkor sem lett vége; Béni, hogy a rablást annál szabadabban folytathassa, az udvaron levő cseléddel is végezni kívánt, s e célból az udvarra rohant s az ott Coppel Cheim által őrzött alvó cselédet egyetlen fejszeütéssel örökre elnémitja.

Csak ekkor vette kezdetét a rablás, minek mű részleteit tér szűke miatt nem említhetjük fel, csak annyit jelölünk, miként feltörtetett minden a szobában talált láda, vagy szekrény s azok tartalma kiürítettvén, mindkét szekér tele rakatott s ezzel a rablók Gyéresre térve a Farkas Samu házában a zsákmányon megosztottak.

Farkas Béni e rablógyilkosságbani részvételét kezen és határozottan tagadja, s állítja, miként ő a kérdéses idő- és alkalommal még azon helyen sem járt; nemkülönben tagadja azt is, hogy ő Smietz Márkusnének a rablott tárgyak közül két abroszt eladott volna.

Krochmanlich a tényt teljesen beismeri s a közönség feszült figyelemmel hallgatja az általa legkisebb részletig elbeszélte szörnyű bűntény elkövetését.

Béni a Krochmanlichali szembesítés után is konokul tagad, s elnök azon kérdésére, hogy mit gondol ön, hogy miért mondaná vádlott társa az általa beszélteket, ha nem igaz? hidegen veti oda: „azért van szája, hadd beszéljen.“

Róth Jákob szintén tagadja e ténybeni részesülését, s állítja, hogy ő Béni soha sem is látta, nem hogy ismerné.

Elnök: Miféle viszonyban áll ön Bónivel.

Vádlott: Béni nekem nagybátyám, s miután 1867-ben egyik leányát nőül vettem, egyszersmind ipam is.

Elnök: Hogy történhetik tehát, hogy ön Béni nem ismeri?

Vádlott haboz s a verejték foly arcáról, látszik a zavar, mibe konok tagadása sodorta; mit az még inkább fokozott, hogy 1867-ben fennforgó gyilkosság elkövetése ideje alkalmávali hollétét megmondani nem tudta.

Krochmanlich ennek is szemében mondja az elbeszélteket; mire Róth azt feleli, hogy állításából egy szó sem igaz, társa neki ellensége, mivel egy nő felett vetélytársak voltak, s egy alkalommal pedig valami 85 forintját elnyerte.

Koppel Cheim szintén tagadja e bűnténybeni részvételét, Krochmanlichali szembesítettése után még azt is tagadja, hogy valaha utóbbit látta volna.

Schmietz Márkné szemében mondja Bóninek, miként két abroszt, a tény elkövetése után nem sokkal, neki árusított el; Béni ezt is határozottan tagadja.

Erre a bizonyítási eljárás befejeztetett, közvádó által a végindítvány adatik elő, melyben Farkas Béni,

Krochmanlich, Róth Jákob és Coppel Cheim ellen a rablógyilkosság vádja tartatik fenn; Schmiesz Márkusné pedig — miután, mint kiderült, ő azt, hogy az általa megvásárolt két abrosz, rablott — nem tudta, nem ugyan rablás, hanem lopásbani bűnrészesüléseit indítványozza bűnösnek mondani.

Estéli 6 órakor vette kezdetét a védelmi beszédek sora, s miután ezek mind öt vádlottra nézve megtéttettek, az idő előrehaladása miatt elnök által a végtárgyalás berekesztetvén, a tárgyalat factumbeli bűnösség feletti ítélet kimondása másnapra halasztatott.

Másnap az ítélet kihirdetése előtt megjelent egyik lényeges tanu, illetőleg sérelmes: Vodán Anna, ki még a tegnapi napra volt megidézve.

E nőszemély a néhai Szász Sámuel gazdasszonya, ki a tragicus eset alkalmával szintén leagyalatott, s ki a földre lett veretéséig a részletekre is hiven emlékszik.

Béni határozottan fölisméri s az irtózás és megremültség látható jelei közt állítja szemében, miként ő volt az, ki úgy néhai urát, valamint ötöt is megütötte; Béni erre is határozott tagadással felelt.

Megható jelenetnek voltunk tanui, midőn az azon alkalommal rablott fehérneműk tartattak tanu elébe, ki minden darabot fölismerve, zokogás közt jelelte ki az egyes darabokat, s mint Szászéknál sokáig szolgált nő, mindenikről tudott valamit mondani: emez abroszt a meggyilkoltnak édes anyja, amazt neje, emezt meg testvére szöttek, s több efféle.

Erre vezető által a most letárgyalat factum feletti ítélet hirdettetett ki, melyszerint: Farkas Béni a Szász Sámuelen elkövetett rablógyilkosság, a Vodán Annán elkövetett rablógyilkossági merénylet és Vonka Stefánon elkövetett orgyilkosság.

Krochmanlich H. és Róth J. a Szász Sámuelen elkövetett rablógyilkosságbani bűnrészesülés.

Schmiesz Márkusné pedig lopásbani bűnrészesülésért mondatnak bűnösöknek.

Kopp Cheim pedig az ellene emelt rablógyilkosság vádja alól, bizonyítékok elégtelensége miatt, fölmentetik.

Ezen ítélet kihirdetése után a végtárgyalás befejeztetvén, a délutáni órákra a medgyesi rablógyilkosság tűzetik napi rendre.

Szeptember 23-kán délután

a medgyesi Smidt Elizán elkövetett rablógyilkosság tárgyalatik.

Vádlottak padjain: Farkas B., Krochmanlich H., Fisch J., Olcsó, vagy: Antalfi János és Schmiesz Márkné foglalnak helyet.

E gyilkosság tényállása következő:

1867. december utolsó felében, az akkor Székely-Udvarhely várossában tartott országos vásárra törekvőleg, Farkas B., Krochmanlich és Octáva királyhágóntúli kalandos utazásukból visszatérve, Maros-Vásárhelyre jöttek, s ide sietett ugyanekkor Jutkovich is, ki Gy. Fehérvárti időzött.

A sz.-udvarhelyi vásáron e társasághoz csatlakozott kocsisi minőségben Fisch Jákob is, s ezek haton Maros-Vásárhelyre térve vissza, 1867. decz. 27-kén Medgyesre mentek, hol Schmidt Elizánál, mint borkereskedők mutatták be magukat; ez volt az első kémszemle, mely alkalommal nevezett nőnek házi viszonyait, lakása minőségét sat. kellőleg kizsemlélték.

Decz. 29-én ismét M. Vásárhelyt vannak az úri emberek s itt még egy jó fiura tesznek szert egy munkácsi zsidó személyében, s Olcsó Jánost szekeresüknek megfogadva, ismét Sz.-Udvarhelynek vették útjokat, ott egy, a nyomozat rendén azonban ki nem derült tervüket végrehajtandók, mi nem sikerülvén, onnan Sz.-Keresztúrt visszatérőleg érintve, ismét Medgyesnek vándoroltak, hova 1868. január 2-án estére meg is érkeztek s a kaszárma előtti téren kötöttek ki, honnan közülök öt gyalog, a városba sétált be az orvosné lakásánál kémkedni, hol azonban a kaput már bezárva találták, s később is az utcán még mindig mozgó nép miatt betörést tenni tanácsosnak nem látván, a kaszárma közelében fekvő „Arany szarvas“ című vendéglőbe szálltak be, hol másnap délutánig mulattak, midőn Darlacz nevű Segesvár felé eső községbe húzódtak vissza, innen azonban alkonyodatra ismét Medgyesre termettek a kaszárma előtti téren szállva meg.

Ez alkalommal ismét ötön indultak az orvosné lakása felé, s az ajtó akkor is zárva levén, az orvosné hon nem látott vélelmeztek s vártak rá; számításuk nem is esalt, az orvosné nemsokára jött haza lámpással szolgálójával, ezéljük volt az ajtón utána nyomolni, de a kis kapu hirtelen becsuktván, e tervük elmaradt, s így ismét várni kellett, míg a betörést eszközölhetik.

Egy söráruhoz térve be, ott vacsorát rendeltek, miközben egyik vagy másik a kémszemlét teljesítette, de zaj nélkül az ajtó befeszíthető nem lévén, a Küküllő vizén levő vámoshid melletti fogadóba szálltak be.

Éjfélét — Olcsó János kivételével, kit a szánoknál hagytak — újra megindult a társaság, most már azon komoly elhatározással, hogy tervüket bár hogy is létesíteni fogják; Octáva tolvajkulcsal próbált, de a zár nem engedvén, az ablakon bemászást kísértette meg, mi a többiek segítségével s az utca felőli ablak betörésével sikerült is; Octávát be az ablakon Krochmanlich követte s ők az udvarra nyíló ablakon át kimászva a kaput belülről kizárták s künn váró társaikat beeresztették.

Az udvarra ért társaságból Jutkovich kívül lett őrnök felállitva.

Az ablakon át ismét az utca felőli első szobába hatolt társaság lámpát gyújtva, három előttük levő ajtót tört be s csak ekkor ért az orvosné hálószobájába, mely mellett a cselédház volt.

Az alvószobában Béni egyik kezében lámpa, másikkal baltával az alvó orvosnéhez közeledett Octávával együtt, s őt fölrazva pénzeeladására szólíták fel; Fisch Jákob pedig a munkácsi zsidóval a szomszédos cselédházba siettek.

Az orvosné semmiképp sem akarván pénze hollétét fölfedezni, a szolgáló vonczoltatott a szobákon keresztül, ki félelmében egy ruhatartót fedezett fel ilyenül; ez legelőbb nyitattatott fel s azután minden névvel nevezhető láda és szekrény kikutatott, s végül a konyhán át a pinczébe törtek be, itt is kutattak, de több pénzre nem találtak s visszatérve Octáva indítványára, hogy kilátuk föl ne ismertessék: az orvosné ő maga, a szolgát Konnert Reginát pedig Fisch Jákob, miután előbb azon erőszakot akartak elkövetni, meggyilkolták, s visszatérve a fogadóba, onnan a rablott tárgyakkal együtt csakhamar, a nélkül, hogy valakinek szóltak volna, eltávoztak s ide Maros-Vásárhelyre tértek vissza.

Rövid áttekintését adtuk ezzel a medgyesi rablógyilkosságnak, melynél, úgy látszik, azért lett két ártatlan nő a merénylet áldozata, mert a gazemberek nem találtak épen oly kővér prédára, melyet rút képzeletük elérni óhajtott; legalább e föltevést erősíti meg azon körülmény is, hogy a gyilkosság nem a betörés kezdetén, vagy rablás közben, hanem jóval később, midőn már elindulandók voltak, s így a megakadályozás-, vagy meglepetésre semmi ok sem létezett — követtetett ell.

Magára e factum tárgyalása másfél napi időt vett igénybe.

Ma délután vádlottak hallgattattak ki, s Krochmanlichot kivéve, de stilo, tagad mindenik mindent.

Az „öreg úr“ ma egy perczig — mi pedig nála szokatlan dolog — zavart mutatott, azonban csakhamar visszanyerte hideg vérést s azután többet nem lehetett a rendes kerékvágásból kivenni; annyit csakugyan beismert, miként a tény elkövetése alkalmával társaival Medgyesre volt, de ő csak lovat lopni ment, s esze ágában sem volt, hogy gyilkosságot kövessen el.

Az általános kihallgatások után az idő előre haladt miatt a végtárgyalás berekesztetett.

Szeptember 24-kén

a tárgyalás 1/4 órakor kezdődött; a mai délelőtt, miután magával a tény- és részleteivel már ismeretesek vagyunk, semmi érdekes följegyezni valót sem nyújtott; kihallgatott néhány a végtárgyalásra megidézett tanu s szembesítették egymással a vádlottak, a nélkül, hogy ez által a bíróság a már meglevőnél erősebb bizonyítékot nyert volna.

Délután 4 órakor tette a kir. közvádó végindítványát, mire következtek a védő-ügyvédek védbeszédei.

A védők beszédei egyáltalában sikerülteknek nevezhetők, oly állásponton van, a Krochmanlich védőjét kivéve mindenikök, hogy csupán a gyanukok alapján összeszedett bizonyíték ellen könnyen harcolhat, mert sajátságos az, hogy a complicált bűnbanda oly csinosan főzte és vitte ki terveit, miként, a beismerő kivételével, mindenik ellen csak gyanukok szerezhethők össze.

A védbeszédek s a kir. közvádó által erre vonatkozólag tett csinos és talpraesett megjegyzések után a bíróság csaknem 1 1/2 órai tanácskozás után kihirdette ítéletét, melynélfogva:

Fisch Jákob a Konnert Reginán elkövetett közönséges gyilkosság és azonkívül Schmidt Eliza kárára elkövetett rablás bűntényeiben, mint közvetlen tettes; Farkas Béni és Krochmanlich rablásbani bűntársaságért; Schmiesz Márkusné tolvajszágbani bűnrészesülésért mondatnak bűnösöknek; Olcsó, vagy: Antalfi János pedig az ellene emelt rablógyilkosságbani bűntársaság vádja alól, bizonyítékok elégtelensége miatt, fölmentetnek nyilvánítatik.

ajánlatosságának fölemlítése külföldi egyetemek tanrendében szokásos és czélszerű.

— Egy szépirodalmi napilap van tervben Kolozsvártn, új éven kezdve. Kiadója K. Papp Miklós lenne, a szerkesztő nevét még nem tudjuk.

— A honvéd hadgyakorlatok városunkban már kezdetét vették és egy szemtanu egész elragadtatással beszélte el nekünk a többek között a szörlövegekkel tett gyakorlatok sikerült voltát. A megállapított program szerint tegnap, pénteken, volt az első harcászati nagy gyakorlat Maros-Vásárhely és M.-Keresztur között fél dandár fél dandár ellen. 27-én: terep-szemle. 28-án: a második harcgyakorlat H.-Bodon és Lőrinczfalva között fél dandár fél dandár ellen. 29-én: a harmadik hadgyakorlat Jedd és H.-Bodon között fél dandár fél dandár ellen. 30-án: a negyedik harcgyakorlat Jedd és Kebele Szent-Iván között. Október 1-én: nyugnap; négy lovas-század-ezredben gyakorol; délután: terep-szemle. 2-kén: Vácsmán felé hadgyakorlat, szintén fél dandár fél dandár ellen. 3-án: Ákosfalva és Koronka között hadgyakorlat fél dandár fél dandár ellen. 4-kén: terep-szemle. 5-kén: Koronka és M.-Vásárhely között hadgyakorlat. 6-kán: Maros-Szt-Király és Názánfalva között hadgyakorlat; II. lovas-század elvonul. E napon érkezik az első honvéd, József főherceg ő fensége városunkba! 7-kén: M.-Vásárhely és Hareczó között hadgyakorlat; a 13. lovas-század és szörlövész osztály leszerelnek. Az összpontosítás minden gyakorlatnál teljes felszerelésben történik. E szerint honvédeink érdekes gyakorlatainak nőzünk elébe! A tiszték bár a fegyelemben szigorúak, de loyálisok és képzetek, igazságtalanságról senki sem panaszol.

— Holländer Márton Kolozsvártn és városunkban is több év óta előnyösen ismert tánczmester, ez évben is meglátogatta városunkat és jelenleg táncziskolák alakítása végett városunkban időzik. Itt mulatása ezúttal csak hat hétre terjedhet, Kolozsvártn már megbízatásai lévén; ennél fogva fölhívjuk a szülőket és a tánczolni tanuló ifjúságot, hogy a tánczmester sárosuteza 561-ik számú lakásán mielőbb jelentsék be szándékukat.

— A 62-ik serezed zenekara pár nap óta városunkban időzik. Csütörtökön este takaródó volt s a zenekar több polgári és katonai kitűnőségnél: így polgármesternél, főispánoknál, királyi tábla elnökénél, a tábornok- és alezredesnél játszott; de feltűnő volt, hogy a honvéd-alezredesnél nem. Vajjon miért nem? A zenekar itt mulatása, értesülésünk szerint, okt. 10-ig tart.

— Öngyilkossági kísérlet városunkban. Egy Vasvári Eszti nevű mosóné közelebből szintén gyufával próbált életének véget vetni, nagy kinokat állott ki, hanem észrevétlenül és orvosi segély is alkalmaztatván, most már jobba csán van; s hogy meg ne haljon, oktatlan tettét megbánva, ő maga is nagyon óhajtja. Adja Isten!

— Veress Menyhért helyi kir. törvényszéki iroda igazgató f. hó 23-án az ügyvédi vizsgát jó eredménnyel tette le.

— Blumenfeld nagy-piaczi pálinka áruldájában egy hordó szesz felgyulva szétrobbant — nagyobb kárt azonban nem okozott. — Jobb vigyázat nem ártana:

— A magyar állam-vasutnak igazgatósága, mint L. C. írja elvesztette türelmét, s el fogja bocsátani mindazon hivatalnokát, a kik többszörös felszólítás dacára is a határidők ismételt meghosszabbítása után sem sajátították el a magyar nyelvet.

— Egy ál báró. A bécsi rendőrhatalóság megkeresése folytán tegnapelőtt este a Margit-szigeten mint fürdővendég időző „báró Imhof,” alias Suparcz elfogott. Az állítólagos báró csinos fiatal ember, ki megnyerő modora miatt a Margit-szigeten közkedveltségnek örvendett és már annyira ment a közönség kegyében, hogy egy előkelő családból való kisasszonnyal volt rövid idő múlva eljegyzése megtartandó. Az ál báró holmijai közt értékes gyémántékszer találtatott. A fiatal ember a váciúton levő lakásából azonnal Bécsbe szállíttatott.

— Az erdélyi határsértés kérdéséhez a „Kelet” f. hó 20-ki számában említés volt téve egy bizottságról, mely Béli Gergely, Aranyosszék főtisztjének elnökle alatt a bukaresti kormány által kinevezett bizottsággal a határszélén fog találkozni. Ezen hírrel szemben Béli ur kijelenti, hogy e bizottság csakugyan létezik, de nem a legujabb határsértés alkalmából és ügyében küldetett ki, hanem már régebben lett kinevezve a végett, hogy keleti határszélünket a helyszínen tanulmányozva, biztos adatokat gyűjtson egy annak idejében a két szomszéd kormány által a határviszonyok rendezésére kiküldendő nemzetközi bizottmány számára. Ezen föladatában való

eljárás volt is a bizottság multkori egybegyűlésének indoka és a „Kelet” által tévesen hozatott kapcsolatba a jelenleg főnforgó határsértési esettel.

— Az 184^{8/9}-dik szabadság-harcban Háromszéken és Háromszékről elesett honvédek hősi emléke megörökítésére a kegyelet adományaiból egy szobor emeltetett Seps-Szent-György város piacán. Ezen hősi emlékek innepélyes leleplezése és beszentelésére folyó évi okt. hó 11-dike tüzetett ki.

— Kerekes Sámuel, az „Erdély” tréfás szerkesztője végre valahára elismerte, hogy ő nem költő; csupán alban nem vagyunk bizonyosok, hogy ez állítás vajon a nyár folyamában tett erdélyi körutjára vonatkozik-e (tudva van, hogy pénz nélkül az emberek jószívűségén verselgeté végig magát házról házra) vagy pedig versírói tehetségére czéloz, — mindkét esetben igaza van.

Záradékok:

Kerekes kollégánk, az „Erdély” czimű szépirodalmi lap szeptember 17-iki, de csak tegnapelőtti megjelent számának Mentovich Gyulára vonatkozó részében, a „Jogász-egylet” emelkedett hangú megemlézése mellett oly körülményeket is szellőztet, melyek szorosban a szerkesztői titkok közé tartoznak; értjük ez alatt a 10, vagy 5 frtos újdondászra vonatkozó, már elkopottatott élezelődéseket.

Bámuljuk kollégánknak férfias szavatartását s eddig nem tapasztalt őszinteségét; ennyi állhatatosságot már igazán nem tettünk fel róla; kérjük Kerekes urat, jusson eszébe, hogy lapunk 76-ik száma közvelel megjelentése után, habár hivatlanul, minő ígéretet tett, s aztán tekintse meg lapja 38-dik számának saját becses nevével ellátott nyilttéri nyilatkozatát — s ítéljen a történetek felett.

Az 5 frtos osztálékra nézve kevés megjegyezni való van: honorálunk, ki dolgozatával lapunkat megtiszteli: 5 frttal is; csekély díj biz ez, de mégis több a hozom-féle ígéreteknel; a mi pedig a „Jogász-egylet”-rei hivatkozást illeti, legyen meggyőződve, tisztelt kollégánk, ez egylet által az „Erdély” esetlen czélzásai aligha számba vétetnek; különben a haldokló tüdő-fához kapkod, s kollégánk még attól is megfoszt bennünket, hogy a néhait vagy egyszer kellemes oldaláról említhessük föl.

Szerk.

Maros-Vásárhelyt, 1874. szept. 24-én tartott heti vásáron mutatkozott piaci árjegyzék.

Egy 16 kupás véka tisztabúza . . .	1 frt 80 kr.
„ „ „ „ rozsa . . .	1 „ 25 „
„ „ „ „ törökbúza . . .	1 „ 30 „
„ „ „ „ árpa . . .	1 „ — „
„ „ „ „ alakor . . .	— „ 60 „
„ „ „ „ zab . . .	— „ 50 „
Egykinőtt pipe . . .	— „ 70 „
Egytyúk . . .	— „ 50 „
Egy pár csirke . . .	— „ 50 „
Egy tojás . . .	— „ 2 „
Egy kupa tehéntej . . .	— „ 12 „
Egy font marha- vagy borjúhús . . .	— „ 16 „
„ „ sertéshús . . .	— „ 30 „
„ „ herbecshús . . .	— „ 12 „
„ „ tömlőtúr . . .	— „ 40 „

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-dik évi szept. 28-án és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő:

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Pirosiu J. Teutschlaender J. s t. e. tulajdonjog, Hietsch M. Hintz J. e. 614 frt 26 kr., Zeidner Trangott Montáldó J. e. adósság, Szitár G. s t. Szitár J. e. hagyatéki vagyon, Lukás J. Bittner F. s t. e. adósság, Káspár Tr. Gatti D. e. haszonbér, Munteanu V. Magdan J. e. kártérítés, Bogotai s t. K. Radu Gy. ellen perköltség, Reichert J. Szentpéteri J. e. haszonbér, Arós J. Simon Pellen adósság, szász nemzeti-egyetem Todosán J. s t. e. birtokháborítás, ugyanaz Todosán D. s t. e. ugyanazért iránti perök.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Greissing Julia Popiu Stoika Anna e. 294 frt, Torris György Mayer József által védet Forris Mihály e. kártérítés, Erenie D. Demeter Moreján Juon e. kárt., Boér Mihály Miklósi János e. 1695 e. kártérítés, Zoltán Mária s t. Kocs Mihály e. atyaság elismerése, Kir. kincstár

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt ev. ref. főiskola gyorssajtóján 1874.

Hideg havas község e. zálogjog beljegyzése, Csép János Csép Jánosné e. birtokkiigazítás, B. Bornemissza J. s t. Butyka Károlyné e. jelzálog átkeblezése, Gáspár László Bányai Bogdán s neje e. zálogjog előjegyzése, Mikó Bálint Szász Márton s t. e. zálogjog bekebl., Tömlő Zoltán Pánczel János e. zálogjog előjegyzése, Goll s társai Almádi Victor e. 4000 frt urbéri kötvény, Szabó Borbála hagyatéka Jenei József e. 47 frt 75 kr., Gr. Lázár Eszter s társa B. Rottenthal Henrichné s t. e. igényperök, Balla László Nagy Domokos ellen birtokháborítás iránti perök.

Décsi Farkas k. t. r. bíró által.

Bisztricsányi Lajos Simon József és Salamon Czili e. 400 frt váltópere, Czecz Miklós gr. Teleki Lajos gononoka gr. Teleki Sámuel e. 1100 frt, A m. kir. honv. kincstár Szabó Károly e. 197 frt 62 kr., Ajtai György Eperjesi Gábor e. som. vh., Grünfeld Málka Marosán Szt. fán e. 20 frt iránti perök.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Mária George Irimie Vonu e. birtokháborítás, Batényi Jámor Uriki Tódor e. bérlet és kártérítés, Stein Schneider Ignác Itul Lászk e. kötelezvény teljesítése, Mészáros örkei Andresán Gergely Pap Antal e. 149 frt, Szeu Kovics Antal Adám Nicolai e. kártérítés, Toth Mózes Pálffy Dénes e. tartozás, A rödi ev. ref. egyház Peley Eszter e. adós-ág, Az aranyos polyáni g. cath. iskola Krisán Vaszi e. kölcsönzött gabona, Ráczkői Lajos Ráczkői Adám e. som. viz. h., Bajnovics Mihály Seulián Vaszi e. kártérítés, Csató János Vincze Nagy János e. 93 frt 22 kr., Rochman Márton Rochman Juli ellen 140 frt iránti perök.

Illyés Károly k. t. p. bíró által.

Jakabfy Gergely gr. Karacsai Sándorné e. telek. könyv kiigazítás, B. Kemény László Munkács Zsigmond csödtömege e. 800 frt jelzálogi átkeblezés, Kinn Johán Kirsch Georg Michael e. átkeblezés, Pap Násztászia és Ilona ifj. Kimpián Juon s t. e. birtokkiigazítás, Balog Ferencz Józsa Sámuelné e. birtokkiigazítás, Heley János Puján Simion lui Tagyer e. birtokkiigazítás, Meiszner József B. Bálintith József e. haszonbéri szerződés átkeblezése, Vass Károly Décsi Ferencz s neje e. 700 frt váltótőke átkeblezése iránti perök.

II. Tanács polgári ügyekben.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Maros-Vásárhelyi ev. ref. főtanoda Maurer Károly s t. e. zálogjog átkeblezése, Krisán Dochia hagyatéki ügye, Mujka János id. Mujka Tódorné e. tulajdonjog, Haer Gusztáv s t. Csiki Lázár s fia ezég e. 18 frt 49 kr., mező-csávási ev. ref. egyház Tökés Elek s t. e. 25 frt 55 kr., Teutsch György Sirbu Tódor s t. e. som. vh., Keczegán Ávrám Arányi Béla e. 4 juh vagy 24 frt értéke, Varju Lajos Binder József h. e. 148 frt 81^{1/2} kr., Mann Veronika Fekete György e. 210 frt, Karna községe Salamon Dániel e. 81 frt 40 kr., Némethi Tamás Pap Constantin s t. e. 14 frt kölcsön, Mariaffy Albert Pap Precub e. 72 frt kártérítés iránti perök.

Szolga Miklós k. t. r. bíró által.

Kiss István Péter Márton hagyatéka e. Dobál Antal gondnokságtól elmozdítása, ügyvéd Dobál Antal Péter Márton hagyatéka e. előjegyzés, Györbörő Ádám s t. Kövér Julianna e. egy beltelekhez tulajdonjoga, Kazacsay Mihálynak Szappanyos Antal és Zakariás István hagyatéka e. Dali József és Dali Rózália Fabián István e. ingók és ingatlanak, Labó Irodion Kleiman Ignác s t. e. biztosítási ügye, Novak K. Gergely Mán Andrei s t. e. 126 frt, Veisz Lázár Orbán József s t. ellen som. vh., iránti perök.

Istvánffy Pál k. t. r. bíró által.

Csűrös Antal Csűrös Andrásné e. tulajdonjog, Kontur Ferencz Fülel Sámuel e. som. vh., Melczér Sofia Gottschling Károlyina s t. e. ingóságok, Milkis Násztászia Csucsuj Imre e. 13 frt 60 kr., id. László József között 54 frtos ügy, Muresán Juon és Gligor Tódor között 42 frtos ügy, Dávid Márton és Rácz Sámson között 100 frtos ügy, Csomor György és Orbán Sámuel s t. között 266 frtos ügy, Schuller József és Kremer Sámuel között 5 frtos ügy, Kovrig Juon lui Constantin vajda Mihály e. 55 frt 24 kr., Prepara Péter Rácz József e. 76 frt 63 kr., Moldován Aniska Simon Szimion s t. e. som. vh., Golezán Sofia Seres István e. som. vh., Fosztó Gábor Nemes Károly e. 8 frt 56 kr., Pap Antal Rozner Jakab e. 12 frt iránti perök.

(Vége következik.)

Felelős szerkesztő:

KUTI ALBERT.

Főmunkatárs:

DOBAI ALBERT.